

Cuprins

<i>Prolog</i>	5
<i>Pigmeii</i>	7
<i>Dragonul</i>	9
<i>A Bao A Qu</i>	11
<i>Amfibiana</i>	15
<i>Animalele din oglinzi</i>	17
<i>Animale Sferice</i>	19
<i>Un animal visat de Kafka</i>	23
<i>Două animale metafizice</i>	25
<i>Un animal visat de C.S. Lewis</i>	27
<i>Un animal visat de Poe</i>	29
<i>Abtu și Anet</i>	31
<i>Compresorul</i>	33
<i>Harpile</i>	35
<i>Asinul cu Trei Labă</i>	37
<i>Patirea Phoenix</i>	39
<i>Centaurul</i>	45
<i>Patirea Roc</i>	49
<i>Bahamut</i>	51
<i>Cerberul</i>	53
<i>Baziliscul</i>	55

Elefantul care a prezentat nașterea lui Buddha	59
Catoblepas	63
Behemoth	65
Un hibrid	69
Cronos sau Herakles	75
Garuda	77
Elfi	79
Borametzul	83
Dragonul în Occident	85
Dragonul Chinezesc	89
Devoratorul de Umbre	95
Calul Mării	97
Sfinxul	101
Burakul	105
Fauna Statelor Unite	107
Păsărea Phoenix din China	109
Silfii	111
Golemul	113
Grifonul	117
O Sută de Capete	119
Haniel, Kafziel, Azriel și Aniel	121
Banshee	125
Hipogriful	129
Haokah, zeul Tunetului	131
Hydra din Lerna	133
Mandragora	135
Kami	137
Minotaurel	139
Mama Broaștelor-Testoase	143
Monoclu	145
Manticora	149

Gnomii	151
Maimuța iubitoare de tus	153
Remora	155
Himera	157
Lilith	161
Periții	165
Vulpoial Chinez	169
Fauna chinzească	171
Monstrul Aheron	175
Serpii Naga	177
Balsurul cu Opt Capete	179
Mirnecolecul	181
Youwarkee	183
Odradek	187
Pantera	189
Pelicanul	191
Pisica de Cheshire	
și mittele din Kilkenny	195
Simurgul	197
Salamandra	199
Sirende	203
Talos	207
Nimfele	209
Zaratanel	213
Dublul	217
Squoncul	221
Unicornul	225
Kraken	229
Tigrii din Annam	231
Lăjoșul din Ferte-Bernard	233
Unicornul Chinezesc	235

Ouroboros	241
Fastitocalon	243
Demonii lui Swedenborg	245
Lamed Wafniks	247
Djinii	249
Cerbul Cercse	251
Brownies	253
O reptilă visată de C.S. Lewis	257
Un rege de foc și calul său	259
Crocote și Leucrocote	263
Tao-Tich	265
Scylla	267
Walkirile	269
Nornele	271
Scroafa în Lanțuri	273
Ictiocentaurii	277
Ființele Termitice	279
Demonii iudaismului	281
Fiul Leviathanului	283
Nesnas	287
Îngerii lui Swedenborg	289
Khumbaba	291
Hochigan	293
Antilopele cu Șase Picioare	295
Eloii și Morloci	297
Baldanders	299
Trollii	303
Zinile	307
Lamiile	311
Lemurii	313
Kayata	315

Satirii.....	317
Cocoul Ceresc.....	321
Păsărea care aduce ploaia.....	323
Iepurile Lunare.....	327

BEHEMOTH

Cu patru veacuri înaintea erei creștine, Behemoth era un grosiment al elefantului sau al hipopotamului, ori o greșită și spăimoasă versiune a ambelor jivine; acum au mai rămas doar cele zece vestite versete care îl descriu (*Ior.* 40, 10-19¹) și colosala formă pe care o evocă. Restul e dispută ori filologie.

„Behemoth” e un plural, adică (spun filologii) pluralul intensiv al cuvântului ebraic *b'hemah*, care înseamnă „bestie”. Așa cum a spus Fray Luis de León² în *Expunere despre Cartea lui*

-
1. În realitate, trimiterea lui Borges este, ca în altea
alte ocazii, jocul cronicii: este vorba de 40, 15-24.
  2. Scriitorul spaniol *Fray Luis de León* (1527-1591)
este una dintre figurile fundamentale ale Renașterii
literare spaniole. A fost vreme îndelungată perse-
cutat și chiar arestat de Închiziție sub acuzarea că în
comentariile lui teologice dă mai mare atenție textu-
lui ebraic al Bibliei decât celui latinesc al Vulgătei,
că e un simpatizant al iudaismului și a tâlmăcicii în
castiliană *Cartama Contărilor*. Dintre operele sale
amintim edițiile critice ale scrierilor lăuate de Sfântul
Iisidore și Sfânta Teresa din Ávila. A fost unul dintre
filologii cei mai strălucitori din vremea lui. În 1580 a
publicat, din dispoziția superiorilor săi, *Commentariile*
la *Cartama Contărilor*, scrise în limba spaniolă

Jos: „Behemoth e un cuvînt ebraic, care înseamnă *bestii*: după părerea tuturor doctorilor Bisericii, el îl numește pe elefant, fiindcă e atât de uriaș, încit, deși e unul, face cît mai multe dihâni”.

Cu titlu de curiozitate, amintim că plural e și numele Domnului, *Elohim*, din primul verset al *Cărții Facerii*, deși verbul al cărui subiect este și folosit la singular („La început Dumnezei a făcut cerul și pămîntul”), și că această formă a fost numită pluralul majestății sau al plenitudinii!...

Aceste versete figurează în *Behemoth*, în tâlmâcirea literală a lui Fray Luis de León, care și-a propus „să păstreze sensul latinesc și aerul ebraic, care are o anume majestate”:

10. Ves agora a Behemoth ; yerba como bucey come.
11. Ves ; fortaleza suya en sus lomos, y poderío suyo en ombligo de su vientre.
12. Mencía su cola como cedro ; nervios de sus vergüenzas enhembrados.
13. Sus huesos fistulas de bronce ; como vara de hierro.

și tâlmâcire în latină. În 1583 a publicat lucrările scrise în castiliană *La perfecta casada* (*Flimane perfecta*) și *De los nombres de Cristo* (*Dreppe nomen Dominiului*), iar în 1591 a terminat *Exposición del libro de Job* (*Espanare despre Cartea lui Iov*), care avea să fie publicată abia în 1779. Poemele i le-a publicat postum, în 1631, marele scriitor baroc Francisco de Quevedo y Villegas.

1. În chip analog, în *Grammatica Academica regale spaniole*, putem citi: „Noi [noi] în limba română – n. tr.], cu toate că este la plural prin propria-i natură, se folosește îndeobște alături de singular cind demnitarii vorbesc despre sine; v. gr.: *Noi*, D. Luis Belluga, prin grația lui Dumnezeu și a Sfintului Scaun Apostolic, Episcop de Cartagena” (n. a.).

14. El principio de caminos de Dios, quien le hizo aplicaré su cuchillo¹.
15. Que a él montes le producen yerba, y todas las bestias del campo hacen juegos allí.
16. Debajo de sombrios paces; en escondrijo de caña, en pantanos húmedos.
17. Cobrenle sombrios su sombra; cercáranle saucecitos del arroyo.
18. Ves; sorberá río, y no maravilla; tiene fiacia (fidelidad, confianza) que el Jordán pasará por su boca.
19. En sus ojos como anzuelo le prenderá; con palos agudos horadará sus narices².

Adăugăm, pentru lămurirea celor dinainte,
versiunea lui Cipriano de Valera³.

10. He aquí ahora Behemoth, al cual yo hice contigo; yerba come como bucy.

-
1. Este cel mai mare miracol al Domnului, dar Dumnezeu, care l-a făcut. Il va distruga (n. a.).
  2. Iată cum apare acest text în versiunea românească a Bibliei din 1936, și el cu numeroase „cuvinte subliniate” : 15. *la privete iopopotamul, pe care l-am făcut eu și pe tine; poate iarbă nu boală.* 16. *Vezi, puțere lui e în frâurile lui și virtuțile lui în măslini de pe plante.* 17. *Coadă lui e diraj ca lemnul de cedru, vinele pulplerelor lui sunt numai noduri.* 18. *Căpătul lui sunt prei de armă, ciocanul lui drugi de fier.* 19. *El este fruntea alăturiștilor lui Dumnezeu; ziditul său î-a dărmit și sabia sa.* 20. *Căci manjii li aduce dăjide și toate dobitoacele pămințului care bălăduiesc în el.* 21. *El se culca sub florile de lotus, în acuncaj de treacă și de rogoz.* 22. *Dacă nedescrcat îl umbrejează; salciele flăcăinici îl împresură.* 23. *Dacă flăcăinul se întâlnește, el nu se sinchisește!* *El nu neplânsese, chiar dacă fondenul ar veni sătulnic la gura lui!* 24. *Cine poate să-l ia de ochi?* *Cine-i în stare să-i strângă nasul cu acul unulei?*
  3. Cuvintele subliniate nu figuraază în originalul ebraic și au fost subliniate de autor (n. a.).

11. He aquí ahora que su fuerza está en sus lomos;
y su fortaleza en el ombligo de su vientre.
12. Su cola mueve como un cedro; y los nervios de
sus genitales son entrecjidos.
13. Sus huesos *son fuertes como acero*, y sus miem-
bros como barras de hierro.
14. Él *es* la cabeza de los caminos de Dios; el que le
hizo le acercará de su espada.
15. Ciertamente los montes llevan renuevo para él;
y toda bestia del campo retuza allá.
16. Debajo de las sombras se echará, en lo oculto
de las cañas, y de los lugares húmedos.
17. Los *árboles* sombríos le cubren con su sombra;
los saucecitos del arroyo le cercan.
18. He aquí que él robará el río que no corre; y
confiese que el Jordán pasará por su boca.
19. Él le tomará por sus ojos en los tropiezos, y
le horadará la nariz¹.

---

1. Iată o tâzăceire aproximativă a acestei... traduceri
cu mult inferioare celei a poetului și teologului
renaștantist, care – ce surpriză! – se apropie enorm
de versiunea – și ea literară – a părintelui Gala Galaction: 10. *Iată-l aici pe Bebenoth, pe care l-am
făcut ca pe tine; poarte sărbătorește boul.* 11. *Iată că
puterea îi săd în capote; și sărită lui în bucurul
plințecului.* 12. *Coadă și o mînducă peccum codrul; și
nervii măldularului său se întrepătră.* 13. *Oasele lui sunt
pusenier ca ogelul, iar măuhările ca drăguți de fier.* 14.
*El este capul drumurilor Domnului; cel care l-a făcut
il va ducer aproape de spade lui.* 15. *Cu siguranță
pădurile aduc lăstari pentru el; și orice obicei de pe
cîmpie săltă de bucurie acolo.* 16. *La umbra se culcă,
acuzându-se sub treptă, lungă locurile vesele.* 17.
*Copacii întunecati îl aspergă cu umbra lor; sălcile
pîrlului sărăcăpare în jurul lui.* 18. *Iar el nu vorbește
mai cu dechi gura lui.* 19. *El îi va prinde în capane
achilar și îi va înșepa narul.*

UN HIBRID

„Am o dihanie ciudată, jumătate pisicuță, jumătate miel. Am moștenit-o de la tata. S-a făcut mare de tot la mine; înainte era mai mult miel decât pisică. Acum e juma-juma. De la pisică are capul și ghearele; de la miel, mărimea și forma; de la amândoi, ochii posaci și sclavietori; abia de-și mai începe în piele, iar mișcările-i sunt săltărește și furișe totodată. Întinsă la soare în dreptul ferestrei, se face ghem și toarce; la loc deschis, aleargă de-i sfîrșite călcăiele și nimici n-o poate ajunge din urmă. Fuge ca dracul de tâmlie de pisici, și-ar da buzna peste nimici. În nopțile cu lună, cel mai mult îl place să umble pe stresinile acoperișurilor. Nu știe să miaune și urâște șoareci. Stă ore în șir la pîndă în fața cotețului găinilor, dar nicicind n-a omorât vreuna.

O hrănesc cu lapte; asta-i pică cel mai bine la stomac. Soarbe laptele cu înghiituri mari, printre dinții de prădător. Firește, e un spectacol deosebit pentru copii. Ei mă viziteză duminica dimineață. Eu stau cu dihania pe genunchi, și toți copiii din vecini se aşază în jurul meu.

Se pun atunci cele mai ciudate întrebări, la care nici o ființă omenească n-are răspuns: De ce există doar o singură jivindă asemenea ei, de

ce-i a mea și nu a altuia, dacă a mai existat cîndva una ca ea, și ce-o să fie după ce-o muri, dacă nu se simte singură, de ce n-are urmări, cum o cheamă și căte altele. Nu mă obosesc să le dau răspuns; mă mărginesc să le arăt ce am, fără prea multe lămuriri. Uneori, copiii aduc cu ei pisici; odată au adus chiar doi miei. Spre dezamăgirea lor, nu s-au recunoscut între ele. Animalele s-au privit blajin drept în ochi și s-au acceptat unele pe altele ca pe un fapt dumnezeiesc. Pe genunchii mei, dihania nu simte nici teamă, nici dorință de a fugări. Cel mai bine se simte ghemuită în brațele mele. A prins drag de familia care a crescut-o. Faptul că-i credincioasă nu-i mare grozăvie, ci doar brodeala instinctului ei animalic pentru care, deși are pe pămînt o ciurdă de legături indirecte, dar pe nimeni de același singe cu ea, e sfint sprijinul găsit la noi.

Uneori îmi vine să rid, căci puflăie dîndu-mi cîrcoale, mi se încurcă între picioare și nu vrea să plece de lîngă mine. De parcă nu i-ar ajunge să fie și pisică și miel, mai vrea să fie și cîine. Odată – și asta i se poate întimpla oricui – nu era chip să scap de o jenă financiară și eram gata să-mi pun capăt zilelor. Plânuiam așa ceva în balansoarul din odaia mea, cu dihania pe genunchi; din întîmplare, mi-am plecat privirile în pămînt și am văzut cum curgeau lacrimi pe mustăjile ei mari. Ale ei, ale mele? Are pisica mea cu suflet de miel mindrie de bărbat? N-am rămas cu mare lucru de la tata, dar merită să port de grijă moștenirii lui.

Ace neliniștile amîndurora, a pisicăi și a mie-lui, deși foarte diferite. De aceea nici nu-și incape în piele. Uneori sare pe fotoliu, îmi pune labele din față pe umeri și-mi apropie boticul de

urechi. Pare să-mi spună ceva, dar întoarce doar capul și mă privește atent, să vadă efectul comunicării. De hîrful ei, mă fac că o înțeleg și dau din cap. Atunci sare pe podea și face salturi în jurul meu.

Poate că pentru ea mintuirea ar fi satrul macelarului, dar dihania e o moștenire și trebuie să i-o refuz. De aceea va trebui să aștepțe să-și dea suflarea, deși uneori îmi aruncă priviri de fință rațională, care mă instigă la asemenea gest rezonabil."

Franz Kafka